

10 - M 40

Estimada Mercè. Estic content d'ha
ver-te let de màquina. No tens pas
ni que excusar-te ni demanar-me
pardo de res, a mi, que, en el
lloc, tinc la culpa de tot. Si jo
no existís, si no m'haguessis
conegut, tu ara estaria molt
tranquilla, dominant tots els teus
nervis, perfectament serena i
equilibrada. És per l'afecte que
em tens, que et passen totes
aquestes coses. I si, quan des-
cansada jo em mostres serena
i mada, seria el comble de
l'impacitred. No merè, no et
justjari mai malament, encara
que moltes vegades hagi de creure
que veig l'et en mal servei el
dia veig començar a inspirar-te
la mena simpaticia.

~~Final~~ Amb qui veig que t'has
d'excusar, és amb el Polu Jorip. a
qui, pel que veig, ahir vas colir

